

EL PRIMER ALCALDE DE LA REPRESA DEMOCRÀTICA

TEXT: JORDI PIQUÉ | HISTORIADOR

JOSEP M. RECASENS COMES, HISTORIADOR I POLÍTIC (1918-2013), FENT EL SIGNE DE LA VICTÒRIA DESPRÉS DE VOTAR A LES PRIMERES ELECCIONS MUNICIPALS DEMOCRÀTIQUES DEL 3 D'ABRIL DE 1979. | FOTO VALLVÉ. CENTRE D'IMATGES DE TARRAGONA / L'ARXIU.

DESPRÉS de la mort de Franco, el 20 de novembre de 1975, l'estructura política franquista a Tarragona es mantenia intacta. Antonio Aigé Pascual ocupava el càrrec de governador civil des de l'any 1971 i va continuar exercint les seves funcions fins al maig del 1976, quan el va substituir Agustín Castejón Roy i, poc després, un militant de la Unión de Centro Democrático, acabada de crear: Francesc Robert Graupera, exalcalde de Mataró. Robert Graupera es caracteritzarà pel seu tarannà contemporitzador i la capacitat de diàleg amb l'oposició moderada. En l'acte de presa de possessió del càrrec pronuncià el discurs en català.

A l'Ajuntament de Tarragona, Ricardo Vilar Guix mantindrà l'alcaldia de

Tarragona des de l'any 1968 fins al gener del 1976, quan serà substituït per l'advocat i empresari Esteve Banús Fernández. Malgrat la supervivència del consistori més enllà de la mort de Franco, la pèrdua del referent i de la identitat col·lectiva que aglutinava el règim era més que evident.

L'Ajuntament, entre el 1975 i el 1979, havia perdut el nord i estava totalment desorientat. Una situació que l'oposició democràtica va aprofitar tant per deslegitimar el que considerava com les escorrialles de la desapareguda dictadura en l'àmbit local com per evidenciar una gestió municipal pèssima que s'arrossegava des de feia quasi 40 anys: des de la deficient qualitat de l'aigua fins a la insuficiència d'aparcaments, passant

per les necessitats d'equipaments i infraestructures dels barris. Finalment, el resultat de les primeres eleccions democràtiques municipals, l'abril del 1979, va atorgar al socialista Josep M. Recasens Comes el govern de la ciutat. Sense experiència i només amb les referències històriques, s'obria la porta que permetia accedir a un sistema de llibertats democràtiques, però tota la feina restava per fer. |